

Editorial

Revista
de
Girona

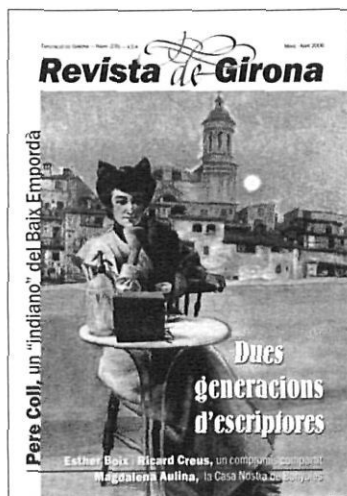
Tot un any per a Rafael Masó

El dia 7 d'abril es compleixen cent anys de la titulació com a arquitecte de Rafael Masó Valentí, autor d'una obra que ha esdevingut una icona inexcusable del panorama artístic gironí i un referent obligat de l'arquitectura catalana del segle XX, connectada amb els corrents europeus més renovadors de l'època.

Amb motiu d'aquest centenari, l'Ajuntament de Girona ha declarat el 2006 com a Any Masó, amb actes que començaran el mes de setembre per allargar-se durant bona part del 2007. La celebració té un doble objectiu: d'una banda, preservar, rehabilitar i promoció les peces encara existents del patrimoni masonià per assegurar-ne la conservació i la permanència; de l'altra, difondre i divulgar tan àmpliament com sigui possible els molts aspectes destacats de la polièdrica personalitat de l'arquitecte noucentista.

La Diputació de Girona s'ha adherit des del primer moment a la declaració de l'Any Masó, i igualment ho estan fent molts ajuntaments. Una comissió coordinadora, integrada també per la Generalitat, la Universitat i els col·legis professionals d'arquitectes i d'arquitectes tècnics, busca la complicitat de la societat gironina per tal de posar en marxa múltiples iniciatives: exposicions estables o itinerants, llibres, estudis, cursos, visites guiades, activitats pedagògiques, conferències, concursos i tota mena de manifestacions. Aquesta Revista participará en l'homenatge amb un proper dossier monogràfic.

De totes les figures que van protagonitzar l'esclat cultural gironí de començament del segle XX, potser la de Rafael Masó és la més completa, en el sentit d'abraçar més fronts d'activitat: l'arquitectura, l'interiorisme, el disseny, el mobiliari i les arts aplicades, però també la poesia, l'edició de revistes, la creació d'entitats, la promoció d'artistes i artesans, la militància cívica i política, l'impuls a grans projectes d'obra pública... Recordar Masó durant tot un any serà, doncs, reviure i honorar una època fecunda de la història gironina de la qual els qui estimem les ciències, les arts i les lletres ens podem sentir legítims i agraïts hereus.

Francesc Ferrer: Amb el número ja tancat i enllestit, ens conmové la notícia de la mort de Francesc Ferrer i Gironès (Girona, 1935), figura clau del catalanisme gironí durant la dictadura i en plena democràcia, referent ineludible en el camp de la reivindicació nacional i la defensa de la llengua. La seva activitat política al Senat, al Parlament i a l'Ajuntament, els seus estudis històrics i el seu impuls a innumerable iniciatives culturals i cíviques atorguen al seu nom una dimensió excepcional que no volem deixar de proclamar, ni que sigui en l'últim i únic espai disponible d'aquesta edició de la Revista.